

36 kvinnor lägger till på Käringön

Att lägga till i en proppfull hamn med hundratals ögon på sig kan sätta igång adrenalinet på den mest erfarna skeppare. Att göra den där perfekta tilläggnen kan vara obeskrivligt tillfredsställande, likväl som en misslyckad dito kan få vem att vilja dra på sig lösmustaschen, stoppa huvudet i skämskudden och dra till havs igen.

Som kvinna vid rodret kan man bli extra påpassad, oavsett om det gäller förvånad uppmuntran vid en perfekt tilläggning, eller mummel om "typiskt kvinnor" vid minsta strul. Kanske är det därför så många kvinnor väljer att överlåta tilläggnen till en eventuell manlig besättningsmedlem. Men samtidigt är vi många som både är förste skeppare eller äger och seglar egna båtar. Och det finns ytterligare andra därute som skulle vilja känna sig tryggare vid rodret. Då är det bra att övning är det enda som ger färdighet, oavsett om du är kvinna eller man.

Sista helgen i augusti var det dags för årets tjejhelg till sjöss med Qvinna Ombord. 1991 gjorde Västkustkretsens kvinnliga medlemmar sin första tjejhelg och i år var vi nio båtar med totalt 36 besättningskvinnor ombord. Helgen är ett tillfälle för klubbens kvinnliga medlemmar att skaffa sig mer färdighet vid rodret genom gemensam segling och övningar. Fokus denna gång var tilläggning och manövrering i hamn.

Helgen inleddes redan måndagen innan med gemensam genomgång i Kryssarklubbens lokaler i Långedrag. Ansvariga Britt Steiner och Bente Oleander hälsade oss välkomna och besättningarna fick bekanta sig med varandra. Malin Johansson, ordförande i Qvinna Ombord-kommittén, föreläste därefter om manövrering, tilläggning och förtöjning med och utan spring – teori inför de praktiska övningarna under helgen.

De flesta besättningar träffades på sina respektive båtar på torsdagskvällen och nio båtar fullastade med kvinnor intog under fredagseftermiddagen Käringön från olika håll – Onsala, Nordön, Öckerö, Ellös... Något som väckte en viss uppmärksamhet av övriga gästade båtar. På kvällen samlades vi på Ö-krogen för en gemensam grillbuffé och markerade därmed starten på helgens övningar.

Lördagen inleddes med skepparmöte och därefter påbörjades tilläggningsövningarna i sol och frisk västlig vind. Två båtar med hemmahamnar långt söderut beslutade att avvika redan efter frukost för att gå hemåt igen då prognosen lovade västliga vindar uppemot 18-19 m/s natten till söndag och fortsatt hårt väder under hela söndagen. Övriga sju båtar övade flitigt på olika manövrar och att lägga till och gå ut på spring vid yttre hamnens flytbrygga. Vinden på förmiddagen var måttlig – väst ca 8 m/s – och med Britts handfasta tips från bryggan fick vi alla öva på olika tilläggningsmanövrar i ett par timmar.

Är man på Käringön så kan man inte undvika att komma i kontakt med Sjöräddningsällskapet, som har en station där. Efter lunch samlades vi utanför deras lokaler för att lyssna på en föreläsning med Gunnar Arwidsson. Förberedelser och tips inför långseglaten och hur man hanterar en nödsituation till havs var huvudpunkterna. Vi pratade

även om säkerhetsutrustning och fick därefter en visning av båtarna Broström och Ilse Sanne. Förutom bra tips och råd var nog den bästa brasklappen vi fick med oss att det alltid är bättre att larma Sjöräddningen en gång för mycket än en för lite. Det är alltid möjligt att ringa tillbaka och tala om att man rätt ut situationen på egen hand än att Sjöräddningen kommer för sent till olycksplatsen!

Gunnars råd för agerande vid brand, i följande ordning:

- 1) Skydda besättningen
- 2) Larma sjöräddningen
- 3) Släcka branden

Som avslutning på lördagen samlades vi alla vid boule-banan uppe på ön för ett glas vin och snacks. Lotta Falkendal fick ta emot QO-vimpeln för sin insats som skeppare för tredje året i rad.

Efter tre år som skeppare får du din egen vimpel!

Natten mot söndagen blev långtifrån lugn. I inre hamnen blev vi nekade att ligga på grund av platsbrist, och där vi låg förtöjda på bojar innanför flytbryggan i yttre hamnen hade vi kraftig sidvind som ökade under natten. På båten Elise lutade det så kraftigt under kvällsmaten att halva middagen hamnade på durken då båten krängde till i en vindby. Under natten nådde vindstyrkan upp till sydvästlig 20 m/s, och då vi vaknade på söndagsmorgonen hade flytbryggan flyttat sig så pass långt att landgången hade trillat i vattnet. En provisorisk fick ersätta den under tiden som en pråm med lyftkran åtgärdade predikamentet.

Inför avgång hade tre av båtarna fått löfte om eskort ut ur hamn av Sjöräddningen. Det blev en nyttig övning att vara med om, och vi fick se prov på en enorm kunskap och effektivitet. Det finns inga tveksamheter om att vi skulle vara i goda händer om olyckan skulle vara framme till havs.

Därefter seglade båtarna med besättningar mot respektive hemmahamnar, mycket nöjda med en trevlig, inspirerande och nyttig helg. Vi ses igen nästa år!

Ida Alfredsson
Vice skeppare på Elise